

מ"ת 10-01-17995
בפני כבוד השופט שהם.

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

המבקשת: ענת בת יגאל קם
 ילידת 1987, ת.ז. 8-30066887
 כיכר רבין 6/1, תל אביב 64951
 (באמצעות באי כוחה – עו"ד אביגדור פלדמן ו/או איתן להמן)
 מרחוב הוברמן 10 תל-אביב
 טל. 03-6852220, פקס: 03-6869775

- נ ד -

המשיבה: מדינת ישראל
 באמצעות פרקליטות מחוז ת"א פלילי
 רח' הנרייטה סולד 1 תל-אביב, 64924
 טלפון: 03-6970002 פקס: 03-6919108

תגובת המדינה לבקשה לעיון חוזר מיום 3.11.10

המדינה מתנגדת לכל שינוי בתנאי השחרור של ענת קם (להלן – המבקשת).

לבקשה לעיון חוזר שני נימוקים מרכזיים ולהלן נשיב להם:

1. הסדר טיעון שנרקם בין הצדדים:

- א. השימוש בטיעון זה גובל בשערורייה שכן מדובר בהסדר שטרם נחתם, טיוטת כתב האישום שהועברה לבי"כ המבקשת במסגרת משא ומתן בין הצדדים, טרם אושרה, והצירוף של טיוטה זו לבקשה אינו ראוי לחלוטין בלשון המעטה.
- ב. עוד נציין כי כל עוד לא נחתם הסכם, העבירות המקוריות שיוחסו למבקשת, הכוללות כוונה לפגוע בביטחון המדינה, שרירות וקיימות. יתרה מזאת, גם אם אכן ייחתם ההסכם הרי שבכתב האישום המתוקן תינותרנה עבירות בטחון חמורות ביותר, האחת דינה 15 שנות מאסר והשנייה דינה 7 שנות מאסר. בכל מקרה גם לאחר מחיקת הכוונה לפגוע בביטחון המדינה עדיין נותרו העובדות החמורות, המיוחסות למבקשת ללא שינוי ובכלל זה המניעים האידיאולוגיים מתוכם פעלה, על כן. משכך אין בשינוי כדי להעלות או להוריד ממידת

המסוכנות הנשקפת מהמבקשות ואין מקום להקלה במעצר הבית בגין כהב אישום מתוקן זה או אחר.

ג. ולסיום נקודה זו נעיר כי לא "הוצע למבקשת הסדר טיעון" אלא ב"כ של המבקשת הציעו הסדר, שהתקבל באופן עקרוני על ידי התביעה, כעבור זמן ניכר מההצעה, ובכל מקרה, עדיין לא נחתם בין הצדדים.

2. חזרתו של העיתונאי אורי בלאו ארצה ואי מעצרו:

א. העבירות המיוחסות למבקשת, בלי הסדר או עם הסדר, חמורות פי כמה וכמה ממה שמיוחס לעיתונאי אורי בלאו. נזכיר כי המבקשות גנבה והוציאה מהצבא אלפי מסמכים, חלקם הניכר סודיים ביותר וסודיים. המבקשת מעלה באמון צה"ל ובאמון מפקדיה, ולקראת שחרורה אספה את אלפי המסמכים ולקחה אותם עימה ללא רשות תוך שהיא מחזיקה אותם בצורה בלתי מאובטחת ובלי שהצליחה לאתר את הדיסקים עליהם הוציאה את המסמכים והמצגות מהצבא. יתרה מכך, העבירה החמורה המיוחסת לה היא מסירת המסמכים הנ"ל לאדם בלתי מורשה, קרי, העברתם לעיתונאי. למותר לציין כי מרגע שהמבקשת העבירה המסמכים לעיתונאי זה, לא הייתה לה עליהם כל שליטה ולא היה ביכולתה למנוע פרסומם ברבים. עבירה זו הינה חמורה ביותר.

ב. לעומתה, העיתונאי אורי בלאו חשוד בחזקת המסמכים (כרגע אינו חשוד במסירתם למאן דהוא), ובכל מקרה, למיטב דיעת המדינה, כל פרסום שלו - של מסמך זה או אחר - היה מלווה בהעברה לצנזורה. אין בכך כדי להקל בחומרת החזקתו במאות רבות של מסמכים סודיים, אך ברי כי מעשיה של המבקשת חמורים באופן משמעותי יותר. די באמור לעיל כדי להבהיר מדוע אין מקום להקיש בין עניינו של בלאו לעניינה של המבקשת.

ג. יתירה מזו, משהבינה המדינה כי העיתונאי מחזיק אלפי מסמכים מסווגים שקיבל מהמבקשת ומסמכים מסווגים נוספים פעלה המדינה ללא לאות לשם השבת המסמכים לחזקתה, למען שמירת בטחון המדינה כאינטרס עליון. עקב שהייתו של העיתונאי בחו"ל וסירובו לשוב לארץ, לא ניתן היה להשיג חזרה את המסמכים, ועל כן נערך בסופו של דבר הסדר עימו ועם באי כוחו, שעל פיו יחזיר תעיתונאי את כל המסמכים המסווגים שברשותו כולל את מסמכי ענת קם וכל מסמך מסווג אחר. זהו הרקע לחתימת ההסכם שבמסגרתו סוכם כי בלאו לא ייעצר עם שובו ארצה.

ד. לאור זאת אין כל דמיון בין חומרת מעשיה של המבקשת ומידת מסוכנותה, (הגם שעם מעצרה השיבה את המסמכים שברשותה), ובין חומרת מעשיו של העיתונאי בלאו, שמעמדו שונה בתכלית השינוי ממעמדה של זו שהוציאה את אלפי המסמכים שרובם מסווגים מרשות הצבא והעבירה אותם הלאה, דבר שסיכן

בפועל עד מאד את בטחון המדינה. בשל מכלול הנסיבות שפורטו, גם לא ניתן להקיש מאי מעצרו על הצורך בהקלת תנאי מעצר הבית של המבקשת, שנגזרו ממידת מסוכנותה.

3. לאור האמור לעיל אין מקום לקבלת בקשת המבקשת שכן למעשה אין כל שינוי נסיבות אמיתיות מאז החלטת הערכאות הקודמות בעניינה, שקבעו את מסוכנותה של המבקשת לאור שורה של נימוקים; ביניהם תסקיר מעצר-שלילי, נימוקים שלא השתנו במאום מאז מתן ההחלטות בערכאות השונות.

הדס פורר-גפני, עו"ד

מנהלת מחלקה מחוזי בפרקליטות

מחוז ת"א (פלילי)

3-09/30002אח"ק-יחב

פמת"א חב/10/173

ה.פ.ג. 542345